

„Je to výhodná kúpa. Ak sa svet dostane do nebezpečenstva vojnových stretov, tak cena správy bude rásť závažným tempom.“

„Takže vy obchodujete s tajnými správami. Mám pravdu?“ Jano zmenil tému.

„Myslíte si o tom, čo chcete. Ja vám dávam ponuku za stratené správy. Po čase sám uznáte, že je to dobrý obchod.“

„Čo keď ich predám rôznym ľuďom?“

„Správy budú mať stále pre nás cenu, lebo je dôležité nielen správu mať, ale aj vedieť, ako ju najvýhodnejšie využiť.“

Janovi odľahlo. Zdá sa, že Indián je len obchodník, možno neobyčajný, ktorý asi nebude pliesť obchod do politiky a ani do súboja civilizácií. Aspoň u neho nie. Pravdepodobne nie je, alebo skôr len dúfal, aktívnym členom žiadnej krvilačnej súkromnej, štátnej, demokratickej, humannej, náboženskej alebo teroristickej organizácie.

Dnes sa opäť nedohodli.

Major007 dostal nový inteligentný softvér

Je skutočnosťou, že s božím zvoľením, môžu nevinní ľudia utrpieť škodu a sú trestaní predtým povedanými ranami nie za svoje vlastné hriechy, ale za hriechy čarodejníč.

**Jakob Sprenger a Heinrich Kramer: Kladivo na čarodejnice, str. 199.
(Levné knihy Kma, s.r.o., 2006)**

Jano už od detstva, keď dostal nejakú hračku, ihneď ju vyskúšal, čo všetko dokáže. Tak to je aj dnes ráno 20.09.2007, keď Majorovi007 nainštalovali nový softvér nelogicky-logickej umelej inteligencie s rozšírenou databázou Arian-2. Ihneď mu dal prvú úlohu: „Zistiť poradie teroristických organizácií vo svete podľa významnosti. Počítač sa pochlapil, za pár minút Jano číta z obrazovky: „CF, ASU-SU, BW, FMI...“ Už z podania odpovede Jano zistil, že je ozaj inteligentný. Jeho inteligenciu by mu mohli závidieť mnohí významní politici a humanisti. Uvedomil si, že takéto softvéry budú nebezpečnejšie ako teroristi a pravdepodobne ich budú môcť používať len preverení kategórie B1 a vyššie. Pre zaujímavosť mu dal ďalšiu, oveľa ťažšiu úlohu: „Boli Š.K.,

J.B. H.L. a K.K. v Klube vyvolených v sobotu večer 23.6.2007 vhodne oblečení?“ Jano za pár sekúnd číta odpoveď z obrazovky „Téma a odpoveď sú tak bezvýznamné, že sa tým nebudem vôbec zaoberať. Otázku musel dať človek s podpriemernou inteligenciou. Túto tému nechajte pre mienkotvorné médiá. Je to ich oblasť intelligenčného pásma.“ Počítač, vlastne softvér, bol ozaj inteligentný, dumal Jano, hrdý, že ho má. Je to vlastne hračka, s ktorou sa dá dobre baviť. Len aby mi ju nezobrali.

S detským nadšením dal ďalšiu otázku: „Koľko úradníkov, vojenského zabezpečenia, celebrit, športovcov, právnikov, ochrankárov, reklamných agentov a manažérov je potrebné na výrobu a predaj 1 paradajky v USA a v Zabudnutej Lehote? Odpoveď dostal za niekoľko desiatok sekúnd: „Na jednu paradajku, t.j. na jej výrobu a predaj v USA, sú potrební: 0,061 úradníkov; 0,12 vojakov; 0,00052 jadrových rakiet; 0,00039 ponoriek; 0,0025 zahraničných vojenských základní; 1,13 reklamných agentov; 2,46 celebrit; 1,46 športovcov; 0,99 ochrankárov; 0,033 billboardov; 68,22 Gb reklamných správ; 3,12 minút televízneho vysielania; 0,20 právnikov, 0,21 manažérov, plus odvody pre ATO.“ Počítač pokračoval smutnou správou: „Bohužiaľ, porovnanie so Zabodnutou Lehotou nie je možné, pretože po jej oslobodení od komunistickej totality sa paradajky prestali v Zabudnutej Lehote vyrábať. Ale v dobe socializmu, v roku 1988, na výrobu a predaj jednej paradajky bolo potrebné: 0,011 úradníka; 0,12 vojakov; 0,3 prvomájových mávatiek; 0,21 minúty čakania v rade; 1,14 minút rečenia na tribúne, 2,35 minút rečenia na schôdzi. Suma-sumárum, výroba a predaj paradajky v Zabudnutej lehote bola 42,26-krát lacnejšia ako v USA.“ Ukončil správu počítač.

Janovi to bolo ale nejasné. Ihneď sa spýtal: „Tak prečo potom kilo paradajok stojí v Zabudnutej Lehote 38 Sk?“ Odpoveď dostal ihneď, akoby Major007 na ňu logicky čakal: „Cena paradajok 38 Sk za kilogram je preto, lebo v jej cene na ich výrobu a predaj je v súčasnosti potrebných: 0,061 úradníkov; 0,12 vojakov; 0,00052 jadrových rakiet; 0,00039 ponoriek; 0,0025 zahraničných vojenských základní; 1,13 reklamných agentov; 2,46 celebrit; 1,46 športovcov; 0,99 ochrankárov; 0,033 billboardov; 68,22 Gb reklamných správ; 3,12 minút televízneho vysielania; 0,20 právnikov a 0,21 manažérov, plus odvody pre ATO.“ Major007 po chvíli dodal, akoby tušil ďalšiu Janovu otázku: „Cena paradajok bude 38 Sk za kilo alebo aj vyššia, aj keď sa budú vyrábať

v Zabudnutej Lehote, pretože na výrobu jednej paradajky bude potrebných: 0,061 úradníkov; 0,12 vojakov; 0,00052 jadrových rakiet; 0, 00039 ponoriek; 0,0025 zahraničných vojenských základní; 1,13 reklamných agentov; 2,46 celebrit; 1,46 športovcov; 0,99 ochrankárov; 0,033 bilbordov; 68,22 Gb reklamných správ; 3,12 minút televízneho vysielania; 0,20 právnikov a 0,21 manažérov, plus odvody pre ATO.“ Major007 sa zamyslel a potom dodal: „Toto je cena jednej globalizovanej paradajky. V súčasnosti, keď si kúpite 1 paradajku kdekoľvek v globalizovanom svete, z každej ide napríklad na vojnu v Iraku 0,0026 halierov.“ Jano pochopil a už sa nič nepýtal. Začínal tušiť, že Major007 ho už teraz pokladá za hlupáka, ktorý si nevie dať dokopy 9 a 11.

Aby si napravil reputáciu, rozhodol sa, že mu bude dávať len inteligentne ťažké otázky. Mal jednu, ktorú sa už chcel spýtať mnohokrát, keby bolo koho a keby sa nebál. Nabral odvalu a napísal na klávesnicu: „Aká je zahraničná politika USA v kontexte medzinárodného práva?“ Major007 odpovedal ihneď: „Odpoveď je len pre ľudí, ktorí majú previerku A1 a vyššiu.“ Jano zosmutnel, bude si musieť počkať kým ho povýšia a dostane previerku A1, ak ju vôbec niekedy dostane. Ale ihneď sa rozveselil keď si prečítal poznámku pod čiarou od Majora007.¹²⁸ Jano zistil, že aj on pozná odpoveď na otázku a jeho odpoveď je správna, veď má určite IQ vyššie ako 52. „Ale čo keď som morálne postihnutý?“ Zháčil sa a ihneď sa spýtal na to Majora007. Odpoveď dostal ihneď. „Nie ste morálne postihnutý, morálne postihnutí dávajú úplne iné otázky a ihneď si aj odpovedajú.“¹²⁹

¹²⁸ Major007 – poznámka: Podľa vedeckého prieskumu na vzorke 2,6 miliardy obyvateľov starších ako 18 rokov, odpoveď na túto otázku pozná každý, kto má IQ vyššie ako 52 a nie je morálne mentálne postihnutý.

¹²⁹ Major007 spresnenie k zahraničnej politike USA: Počet obetí 73 vojenských invázií USA v suverénnych štátoch od konca druhej svetovej vojny do 20.7.2003 sa odhaduje od 10778727 do 16861695 osôb (zoznam nezahŕňa vojenské agresie za posledných 5 rokov). Podrobnosti je možné nájsť na:
http://nottheenemy.com/index_files/Death%20Counts/Death%20Counts.htm
 Podľa informácií „Clearing House Newsletter“ z 2.8.2008: